

Vườn Ươm Mặt

Bên cạnh những long đong, tất bật của bụi bặm hồng trần.

Bên những u trầm, gai góc của nghiệp dĩ dưới quỳ, trừ ma, chích kẻ gian tà ... Con Ông vẫn có một đời thường, rất thường, và một tâm hồn khát khao mặt ngọt.

Vườn ươm này xin là chốn giao tình của những mảnh đời xót xa tình cố lý, tình người.

*Người phụ trách:
Cung Nguyễn Hải*

Lòng Mẹ

Thơ Băng Tâm dựa theo nhạc Y Vân

Ôi bao la dạt dào như biển cả
Ôi ngọt ngào như dòng suối thiết tha
Rì rào êm như đồng lúa quê nhà
Tiếng ru thêm trắng tà soi bóng Mẹ

Như trăng tròn trong đêm thu lặng lẽ
Như gió đùa mặt hồ gợn sóng yêu
Như sáo ru man mác thoảng mơ
chiều
Vui tiếng hát trẻ thơ từng mưa nắng

Mẹ thao thức từng đêm trường trống vắng
Con giấc yên Mẹ vui sướng biết bao
Khuya sớm ngày, cùng tháng, Mẹ lao đao
Nuôi con lớn Mẹ gieo neo lận lội

Mẹ chẳng quản thân gầy từng sớm tối
Nắng mai chiều sương ngấm bạc tóc mai
Dẫu buồn phiền nào biết tỏ cùng ai
Vui con nhỏ, tiếng ru triền miên tội

Mẹ yêu ơi dù bước đời ngàn lối
Mẹ muôn đời trong tim óc mà thôi
Thương yêu con từ ngày bé nằm nôi
Đến bây giờ. Tuyệt vời chỉ có Mẹ

(Kính tặng Mẹ yêu dấu và thương về con trai trong ngày vui mừng con ra trường).

Băng Tâm

Di Cảo Thơ Băng Tâm

"Chết" - Đường Tới Cuộc Sống Vĩnh Cửu

Bác Sĩ Nguyễn Thị Băng Tâm (29-10-1951 / 25-12-2002)

Cứ đến mùa Giáng Sinh Chị lại khóc . . . thương nhớ Em.

Minh Hạnh / Hồng Phúc

Đắng Cay

Tôi gom lá úa gói đầu
Nhìn lên khoảng trống nỗi sầu gọi tên
Hơn ba mươi tuổi đêm đêm
Bẽ bàng tìm kiếm êm êm nhọc thân
Tuổi thơ thiếu những ân cần
Tình yêu nào cũng dần dần vụt bay
Hai mươi tuổi tưởng mơ say
Pháo hồng áo cưới, rượu cay, lấy chồng
Một năm dấu ái mặn nồng
Ngậm ngùi dứt bỏ xa chồng nuôi con
Cuộc đời từ đấy héo hon
Cuộc đời từ đấy mỗi mòn quắt quay
Hai bàn tay trắng đối xoay
Chua cay, chụp dặt tháng ngày lẳng lo
Mong cho con trẻ ấm no
Được hơn đây đủ khi so với đời
Con yêu để bảo nghe lời
Vui quanh hạnh diện hơn người giỏi
ngoan
Chỉ buồn mình kiếp hồng nhan
Số sao bạc phận, thờ than một mình
Đẩy đưa đến những cuộc tình
Đắng cay tê tái riêng mình xót thương
Nhện đang dệt những tơ vương
Sợi buồn tiếp nối sầu thương xuống đời
À ơi tiếng hát nửa vời
Tôi ru tôi ngủ sầu rơi ngậm ngùi.

Băng Tâm

Đời Mẹ

Mười bảy năm dài sống bên con
Buồn vui, hạnh phúc lẫn mỗi mòn
Mẹ quên ngày tháng đời cay đắng
Quên hẳn rằng đời mẹ héo hon

Ngày xưa thuở ấy con lên hai
Ôm con trong nước mắt ngần dài
Duyên mẹ không tròn con xa bố
Nỗi buồn ôm gọn dáng gầy vai

Mẹ còn trẻ lắm độ hăm ba
Cái tuổi mắt môi vẫn mặn mà
Tóc xõa buông lơng ngây thơ lắm
Thế mà đời mẹ đã xót xa

Nuôi con mẹ bỏ tháng ngày vui
Ngắm con say ngủ mẹ ngậm ngùi
Mối mai khôn lớn con xa mẹ
Buồn lắm thiếu vắng con tới lui

Bây giờ nhìn con đã lớn mau
Tóc mẹ sợi bạc đã điểm màu
Chẳng biết đời mẹ ra sao nữa
Nước mắt nhạt nhòa những thương đau

Mẹ nào ích kỷ mãi được lâu
Dù cho hồn mẹ có nát nhàu
Thương con mẹ sẽ hy sinh hết
Để con hạnh phúc muôn đời sau

Băng Tâm

Từ Đó, Thơ Vào Đời

Trời giông bão, bỗng về ào ạt gió
Giữa chốn tình người em quá bơ vơ
Mưa ngoài kia đã ngập đầy lối ngõ
Khép mắt ngây thơ, em khóc bao giờ?

Vuốt tóc lại, em bước vào vườn cấm
Chốn thiên đường toàn thơ nhạc cung tơ
Xa chốn dương gian em với nồng ấm
Thơ vào đời em? Từ đó? Bao giờ?

Thơ êm ái quá, như gió lao xao
Thơ mang niềm vui vỗ về tình nhỏ
Thơ như người tình về giữa chiêm bao
Thơ ru đời em, nuôi nắng mong chờ

Thơ tuyệt vời quá, ai có hay không?
Thơ là duyên mơ dỗ dành tình lỡ
Thơ như hương tình đẹp những dòng sông
Thơ vào đời em từ đó, bây giờ.

Băng Tâm

Thu Thung Lũng

Tàn hoa thung lũng sang thu
Thong dong trong cõi mịt mù tìm quên
Sầu mang trăm mối không tên
Ngây ngây tiếng hát du miên ngại ngừng
Đau thương trong thú nhớ nhưng
Cô đơn trong mãi tận cùng niềm đau
Thu về quay quắt nhớ nhau
Tìm ai bày tỏ nỗi sầu riêng tư
Nhìn hoa cỏ lá ngần ngừ
Phải chi thu cứ chần chừ dừng sang
Để cho lá khỏi khô vàng
Để cho ta khỏi ngỡ ngàng khổ thân
Giẫm lên cỏ úa phân vân
Buồn thu thung lũng bao lần nữa đây
Tìm từ mây đến hàng cây
Buồn từ hoa dại buồn lây qua hồn
Thu sang thiếu bóng hoàng hôn
Thu sang gọi nhớ dập dồn hồi thu
Vàng hoa qua bóng sương mù
Gió hoa khe khẽ vi vu bụi sầu
Thu về thung lũng thêm sầu
Thu về ta cũng nát nhàu cả tâm
Gửi thu nỗi nhớ lặng câm
Gửi thu tất cả âm thầm để quên

Băng Tâm